

[Socialministeren.]

til Nørresundby 186, til Sundby-Hvorup 180, til Nørre Tranders 644, til Hasseris 654 og til de andre Landkommuner 1 220. Tallene viser ikke udpræget Tilflytning til den store By, men viser en udpræget Vekselvirkning mellem Til- og Fraflytning, intet i øvrigt om, at det særlig er de arbejdsløse, der har søgt til Byerne. Man formener dog, at den store Tilflytning fra Nørre Tranders skyldes Bestemmelsen om, at de kommunale Byggearbejder er forbeholdt Folk, der bor i Aalborg Kommune. Det er en Kendsgerning, at Bevægelsesretningen i de sidste 50 Aar har været fra Land til By her som alle andre Steder. Der synes da virkelig ikke i de foreliggende Tal med de foreliggende Oplysninger at kunne øjnes nogen Katastrofe; men nogen ekstraordinær Tilflytning til Aalborg har der jo altsaa været.

Men hvorledes er det i Landet som Helhed? Jeg maa straks bedrøve med den Oplysning, at al den stærke Tale om den store Tilflytning til Byerne i Anledning af Socialreformen er en mægtig Overdrivelse, en bevislig Overdrivelse. Spørgsmaalet om Vandringer til Hovedstaden og Provinsbyerne kan nemlig belyses gennem de Oplysninger om de indenlandske Vandringer, som det statistiske Departement har udarbejdet paa Basis af Folkeregistrene i en lang Række Aar. Oplysningerne foreligger for hvert enkelt Kvartal til og med Januar Kvartal 1934. Det vil derfor være muligt at betragte Nettovandringen til Byerne ogsaa i første Halvaar af Socialreformens Levetid og at foretage en Sammenligning mellem Nettoindvandringen til Byerne i tilsvarende Tidsrum af de foregaaende Aar. Det viser sig da, at Nettoindvandringen til Hovedstaden uden Forstæder og Landdistrikter i Vinterhalvaaret 1931—32 androg 3 130 Personer; næste Vinterhalvaar, 1932—33, 2 194 og det sidst forløbne Vinterhalvaar 3 407. Nettoindvandringen til Hovedstaden fra Landdistrikterne i de to første Kvartaler af Socialreformens Levetid har altsaa ikke været større end i de tilsvarende Tidsrum 1931—32 og kun lidt større end i 1932—33. Nettoindvandringen fra Landdistrikterne til Provinsbyerne uden Forstæderne udgjorde i Vinterhalvaaret 1931—32 9 450 Personer, i det tilsvarende Tidsrum 1932—33 7 316 og i Vinterhalvaaret 1933—34 10 338. Der er altsaa en Stigning paa 3 000 for det samlede Land i Forhold til foregaaende Vinterhalvaar, men kun en ringe Stigning i Forhold til Vinterhalvaaret 1931—32. Den samlede Nettoindvandring

fra Landdistrikterne til Byerne og disses Forstæder androg i Vinterhalvaaret 1931—32 14 976, i næste Vinterhalvaar 11 256 og i sidste Vinterhalvaar 16 337. Det vil altsaa ses, at Nettobortvandringen fra Landdistrikterne i 1932—33 har været noget mindre end i forudgaaende Vinterhalvaar, saaledes at der ved Sammenligning med Vinterhalvaarene 1932—33 og 1933—34 er en vis, men en ikke stor Stigning. Sammenligner man sidst forløbne Halvaar, med Hensyn til hvilken man i saa høj Grad taler om Indvandring, med Vinterhalvaaret 1931—32, er Stigningen kun ganske ringe. Ved en Vurdering af disse Tal ud fra Synspunktet Socialreformens Virkning maa man erindre, at Tallene vedrører den samlede Nettoindvandring, og det er ikke muligt at udtale sig om, hvor stor en Del af Nettoindvandringen der udgøres af den Kategori af Personer, som er nødsaget til at søge Hjælp hos det offentlige. Om der skulde have fundet en Forskydning Sted her, har man ingen Oplysninger om, men hvis man i Mangel af saadanne derfor maa indskrænke sig til at drage Slutning paa Basis af Oplysninger om den samlede Nettoindvandring fra Landdistrikterne, synes der altsaa ikke at have fundet væsentlig Forskydning Sted i de første to Kvartaler efter 1. Oktober 1933 i Sammenligning med de foregaaende Aar og da navnlig ikke i Sammenligning med Vinterhalvaaret 1931—32. Men hvorfor saa denne mægtige Tale om Tilflytning som Følge af Socialreformen? Denne stadige Tale om Indvandring til Byerne som Følge af Socialreformen er en bevislig Overdrivelse.

Hermed kunde jeg for saa vidt feje hele Nummeret til Side, men da det ikke kan nægtes, at der er foregaaet nogen Tilflytning til Byerne, og da jeg har foresat mig i denne Tale ikke at forbigaa noget som helst tilsyneladende Argument mod Socialreformen, skal jeg, uanset at hele Spørgsmaalet ikke er af større Rækkevidde, gerne gaa til Bunds og belyse hele Sagen. Hvis den ærede Ordfører Hr. Christmas Møller havde haft Tid til eller Lyst til at sætte sig ind i Tilflytterspørgsmaalet til Bunds, vilde han ogsaa kende Socialministeriets udførlige Cirkulærer om Hjælp til Tilflyttere m. v. af 27. Marts i Aar og om Mangel paa Arbejdskraft af 30. April. I dette sidste Cirkulære hedder det, at der formentlig er saadanne Divergenser mellem Løntilbud og Lønkrav i Landbruget, at dette i sig selv kan medføre Vanskeligheder ved at faa den ledige Arbejdskraft placeret ved det forhaandenværende Arbejde. Dertil kommer